defectum noſtre mutabilitatis deſignat. appropinquans
dominus hiericho lumen ceco reddidit: quia veniens in
carne ⁊ paſſioni appropinquans: multos ad fidē addu-
xit. Nō.n. primis incarnationis ſue tēporibus: ſed paucis
anteq̄ pateretur annis: myſteriū verbi mundo exhibuit.
HIERO. Cecitas etiā ex p̄te facta iudeis illuſtrat̄ in fi
ne qn̄ eis mittet heliem prophetā. BEDA: Q2 aūt ap-
propinquās hiericho vnū illuminauit: ac ꝓficiſcens de
hiericho duos: h̄ intimauit q̄ ante paſſionē ſuā vni tn̄ po
pulo iudeoꝝ p̄dicauit: poſt reſurrectionē vero atq̄ aſcē-
ſionem ſuā ꝑ apoſtolos ⁊ iudeis ⁊ gentibus diuinitatis
⁊ humanitatis ſue archana patefecit. q̄ vero Marcꝰ vnū
illuminatū ſcribit ad gentiū ſalutē reſpicit: vt eoꝝ quos
inſtruebat ad fidē ſaluationi figura ꝯgrueret. Mathēꝰ
vero q̄ credētibus ex hebreis ſuū ſcribebat euāgeliū: qȯ
in gentiū quoq̄ noticiā erat ꝓuētuꝝ: recte duos dicit illu
minatos: vt ad vtrūq̄ pplm̄ fidei grāz ꝑtinere doceret.
Proficiſcēte igit̄ dn̄o ⁊ diſcipulis eiꝰ ⁊ plurima multitu-
dine de hiericho: cecus ſedebat iuxta viā mēdicās: q̄ aſ-
cēdente ad celos dn̄o ⁊ multis fideliū ſequētibꝰ: imo cū-
ctis ab initio mūdi electis: vna cū illo ianuā regni celeſtiſ
ingredīetibꝰ: mox gentiū ppl's cepit ſue illuminationis ſpē
h̄re: q̄ mēdicat iuxta viā ſedēs: q2 necdū iter veritatis in
grediēs ad hoc ꝑuenire ꝯtēdit. HIERO. Populꝰ etiā
iudeoꝝ q̄ ſcripturā ꝯſeruat nec cōplet: iuxta menſā men
dicās eſurit. Clamat aūt: Fili dauid miſerē mei. q2 ꝑ me-
rita patriarchaꝝ iudaicꝰ ppl's illuminat̄. Cōminat̄ aūt ei
multi vt taceat: q2 peccata ⁊ demonia cōpeſcūt clamorē
pauperis: ſ3 ille magis clamabat: q2 ingraueſcēte bello:
manus ad lapidē adiutoriȷ: h̄ ē ieſū naçarenū cū clamore
leuande ſūt. BEDA: Populus etiā gentiū agnita fama
nois chriſti ꝑticeps eiꝰ fieri q̄rebat: cui ꝯdicebāt multi: ꝑ
mo iudei: deinde etiā gentiles: ne illuminandus mūdus
chriſtū inuocaret: nec tn̄ īpugnātiū furor eos q̄ ad vitā
erant ꝓordinati valebat ſalute ꝑuare. Clamātē aūt cecū
trāſiēs audiuit: q2 ꝑ humanitatē ſuā miſertꝰ eſt: q̄ ꝑ diui-
nitatis potentiā mentis nr̄e tenebras excluſit. q̄.n. ꝓpter
nos natꝰ ⁊ paſſus ē ieſus q̄ſi trāſijt: q2 hec actio tp̄alis eſt.
Stare aūt dei eſt īmutabiliter cūcta diſponere. clamātē
aūt cecū dn̄s vocat: cū pplo gētiū ꝑ p̄dicatores verbū ſi
dei mittit: q̄ vocātes cecū animequiorē eē ⁊ ſurgere atq̄
ad dn̄m venire p̄cipiūt: cū p̄dicādo indoctis ſpem eos ſa
lutis h̄re: ac de corpe vicioꝝ erigi: atq̄ ad virtutū ſtudia
ſe accingere iubent. ꝓiecto aūt veſtimēto exilit: q̄ abiectiſ
mūdi retinaculis expedito mētis greſſu: ad largitorē eter
ne lucis ꝓperat. HIERO. Venit etiā iudaicꝰ ppl's exili
ens nudus veteri hoie vt hinnulus ſaliēs ſuꝑ mōtes: q2
ſegniciē deponēs ꝑiarchas ꝓphas ap̄los ī altis ꝯſiderās
ad ſuꝑna ſe extēdit. q̄ ꝯueniēs aūt ē ordo ſaluti: audiuimꝰ
primo ꝑ ꝓphetas: deinde clamamꝰ ꝑ fidē: poſtea voca-
mur ꝑ ap̄los: ſurgimꝰ ꝑ pn̄iā: exuimur ꝑ baptiſmū: inter
rogamur ꝑ volūtatē. Cecꝰ aūt interrogatꝰ h̄ req̄rit: vt vi-
deat volūtatē dn̄i. BEDA: Imitemur ꝫ ⁊ nos eū: nō di
uitias: nō terrena bona: nō honores a dn̄o: ſ3 lucē q̄ramꝰ
quā videre cū ſolis angelis poſſumꝰ ad quā via fides eſt.
Unde ⁊ ceco rn̄det: Fides tua te ſaluū fecit. videt aūt ⁊ ſe
quit̄. Qui bonū qȯ intelligit opat̄. Ieſū.n. ſequit̄ q̄ bonū
qȯ intelligit operat̄: q̄ imitat̄: q̄ ꝓſperari ī h̄ mūdo noluit:
obprobria ac irriſiōes tolerauit. Et q2 rerū corꝑaliū de
lectatiōe a gaudio īterno cecidimꝰ: cū q̄ amaritudine illic
redeat̄ oſtēdit. THEO. Dicit aūt q̄ ſecutus ē dn̄ȝ ī via
ſ. in hac vita: q2 poſt hāc excludūt̄ oēs qui h̄ eū nō ſequūt̄
ab operādo mādata eiꝰ. HIERO. Uel via iſta ē q̄ dixit
Ego ſū via veritas ⁊ vita. Hec eſt via anguſta q̄ ducit ad
ardua hieroſolyme ⁊ bethanie ad montē oliuarū qui eſt
mons luminis ⁊ conſolationis.

CA.XI

Et cū appropinq̄rēt hieroſolyme ⁊ betha
nie ad montē oliuaꝝ mittit duos ex diſci-
pulis ſuis: ⁊ ait illis: Ite in caſtellū qȯ ꝯ vos eſt: ⁊
ſtatim introeūtes illuc inueniet̄ pullū ligatū: ſuꝑ quē
nemo adhuc hoīuȝ ſedit: Soluite illū: ⁊ adducite
Et ſiq̄s vobis dixerit: q̄d facit̄: dicite q2 dn̄o neceſ
ſariꝰ ē: ⁊ ꝯtinuo illū dimittet huc. Et abeūtes inue-
nerūt pullū ligatū an̄ ianuā foris in biuio: ⁊ ſoluunt
eū. Et q̄dā de illic ſtātibꝰ dicebāt illis: Quid facit̄
ſoluētes pullū: Qui dixerūt eiſ: ſicut p̄ceꝑat illis ie
ſus: ⁊ dimiſerūt eis. Et duxerūt pullū ad ieſū: ⁊ im
ponūt illi veſtimēta ſua: ⁊ ſedit ſuꝑ eū. Multi aūt
veſtimēta ſua ſtrauerūt in via; alij aūt frōdes cede
bāt de arboribꝰ: ⁊ ſternebāt ī via. Et q̄ p̄ibant ⁊ q̄
ſeq̄bant̄ clamabāt dicētes: Oſanna benedictus q̄
venit in noie domini: benedictū quod venit regnū
patris noſtri dauid: oſanna in excelſis.

CHRY. Poſtq̄ dn̄s ſue virtutiſ ſufficiētē experientiā de
derat: ⁊ crux inſtabat ī ianuis: oīa cū iā maiori agit clari
tate q̄ aduerſarios inflāmatura erāt: ⁊ iō q̄uis multotiēs
p̄ꝰ aſcēderit hieroſolymā: nūq̄ tn̄ cū tanta excellētia ſi-
cut mō. THEO. Ut ſi velint valeāt gl'iā eiꝰ agnoſcere
⁊ ꝑ ꝓphetias de eo cōpletas ſcirēt q̄ ē verus deꝰ. Si ve
ro noluerint maius fieret eis iudiciū: q2 tot claris mira-
culis nō crediderūt. huiꝰ igit̄ aduētus claritatē euāgeliſta
deſcribēs dicit: Et cū appro. hiero. ⁊ betha. ad mon. oli.
mittit duos ex diſci. ſuis. BEDA: Bethania villula eſt
ſiue ciuitas in latere mōtis oliueti: vbi laçarus ē ſuſcitatꝰ
a mortuis. Quō aūt diſcipuloſ miſerit ⁊ ad q̄d: oſtēdit ſub
dens: Et ait illis: Ite in caſtellū qȯ eſt ꝯ vos. THEO.
Cōſidera vō quāta dn̄s diſcipulis p̄dixerit. ſ. q̄ inuenirēt
pullū. vn̄ ſequit̄: Et ſtatim introeūtes illic inuenietiſ pullū
ligatū ſuꝑ quē nemo adhuc hominū ſedit: ſoluite illū ⁊
adducite. ⁊ q̄ ipedirent ab accipiēdo. Un̄ ſequit̄: Et ſiq̄s
vobis dixerit: q̄d facit̄: dicite q2 dn̄o neceſſarius ē. ⁊ q̄ h̄
dicto ꝑmitterēt accipe. Un̄ ſequit̄: Et ꝯtinuo illū dimittet
huc. Et ſicut dn̄s p̄dixerat: ita ipleret̄. Un̄ ſequit̄: Et abeū
tes inuenerūt pullū ligatū an̄ ianuā foris in biuio: ⁊ ſoluūt
eū. AUGU. De cō. euā. Mattheus aſinā dicit: ⁊ pullū: ce
teri aūt de aſina tacēt. vbi ꝫ vtrūq̄ factū pōt itelligi: nl'la
repugnātia ē: nec ſi aliꝰ vnū: alius aliū cōmemoraret: q̄to
minus moueri oportet ſi aliꝰ vnū: alius vtrūq̄ cōmemo
raret. Sequit̄: Et q̄dā de illic ſtantibꝰ dicebāt illis: Quid
facitis: ſoluentes pullū: Qui dixerūt eis: ſicut p̄ceꝑerat
illis ieſus: ⁊ dimiſerūt eis. ſ. pullū. THEO. Nō aūt hoc
ꝑmitterent: niſi diuina virtus eis incuberet cogens illos
p̄ſertim q2 rurales exiſtentes ⁊ coloni ꝑmiſerūt pullū au
ferre. Sequit̄: Et duxerūt pullū ad ieſū: ⁊ imponūt illi ve
ſtimēta ſua: ⁊ ſedit ſuꝑ eū. CHRY. Nō q̄dē q̄ ex neceſ-
ſitate a mōte oliueti vſq̄ hier'lm ſuꝑ pullū ire dn̄ȝ oporte
bat: cū iudeā ⁊ oēm galileā pedes ꝑambulauerat: ſed ſi-
gnū erat qȯ fiebat. Sequit̄: Multi aūt veſtimēta ſua ſtra-
uerūt in via. HIERO. Sub pedibꝰ pulli aſine. Alij aūt
fron. cede. de arbo. ⁊ ſterne. in via. Magis aūt ad ornatū
⁊ ad ſacramētū ꝑtinet: q̄ ad neceſſitatē. Sequit̄: Et q̄ p̄ei.
⁊ q̄ ſeque. clama. dicen. Oſanna bene. qui ve. in no. dn̄i.
Multitudo.n. donec corrupta nō fuit cognouit q̄ ꝯgruū
erat: ꝓpt̄ qȯ honorificauit ieſū vnuſq̄ſq̄ ſm̄ ꝓpriā virtu-
tē. vn̄ laudātes ipm̄: hymnū leuiticū aſſūpſerūt dicētes:
Oſanna. qȯ ſ3 quoſdā idē eſt qȯ ſaluū me fac: ſm̄ vero
quoſdā idē qȯ hymnus. Eſtimo aūt primū eē verius: nā
in centeſimo decimoſeptimo pſalmo habetur: O Domi
ne ſaluum me fac. quod in hebraico ſcriptum eſt: Oſan-
na. BEDA: Eſt autem oſanna verbum hebraicū cōpo
ſitum ex duobus: corrupto ⁊ integro. Salua nanq̄ ſiue
ſaluifica apud eos dicitur oſy. At vero anna interiectio
eſt deprecantis: quomodo apud latinos eſt dolentis heu

HIERO. Oſanna igit̃. i. ſaluifica dicũt: vt hoĩes ſaluẽt ab eo bñdicto vincẽte ⁊ veniẽte i noĩe dñi. i. pr̃is ſui: qm̃ filius de patre nomẽ ſuſcepit: ⁊ pr̃ de filio. CHRY. Sic ẽ dant deo gloriã dicẽtes: Bñdict⁹ q̃ venit i noĩe dñi. Bñdicũt etiã regnũ xp̄i dicẽtes: Bñdictũ qd̓ venit regnũ pr̃is nr̃i dauid. THE. Regnũ aũt dauid regnũ xp̄i dicebãt: ⁊ q: de ſemine dauid xp̄s deſcẽderat: ſimulq̃ q: dauid i terp̄tat̃ manufortis. qs. n. fuit manufortis niſi dñs cui⁹ man⁹ tot ⁊ talia miracula opata ẽ. CHR. Vñ ⁊ mltotiẽs pphete dauid chriſtũ nũcupãt: ppter originẽ chriſti ex dauid ſm carnẽ. BEDA: Legim⁹ aũt in euãgelio ioãnis: q: ne faceret eũ regẽ in montẽ fugit. Nũc aũt vbi paſſurus hieroſolymã venit: nõ refugit eos q̃ ſe regẽ nũcupãt: vt apte doceret q: nõ tp̄alis ⁊ terreni: ſ3 eterni in celis rex eẽt imperij: atq̃ ad regnũ p ↄtẽptũ mortis pueniret. Notãdũ aũt q̃ta ſit ↄſonãtia turbe cũ voce gabrielis qui ait: Dabit illi dñs de⁹ ſedẽ dauid pr̃is ſui: vt. ſ. gentẽ cui dauid quondam tp̄alis regni gubernacula p̄buit: hãc ipe verbis ⁊ factis ad regnũ celeſte vocaret. CHRY. Et vlteri⁹ dant gloriã deo cũ ſubdũt: Oſanna in excelſis. i. hymn⁹ ⁊ gloria ſit vniuerſoꝝ deo q̃ eſt in excelſis. HIERO. Vel oſãna. i. ſaluifica in excelſis ⁊ imis. i. vt iuſti edificẽt in ruinã angeloꝝ: ⁊ terreni ⁊ ſubterranei etiã ſaluẽt. Myſtice autẽ appropinq̃t dñs hieroſolyme: q̃ eſt viſio pacis. In q̃ manet fixa imobiliſq̃ felicitas q̃ ſm ap̄lm eſt oĩu3 credẽtiũ.

BEDA: Bethania aũt dom⁹ obediẽtie dicit̃: q: multos ante paſſionẽ ſuã docẽdo domũ ſibi obediẽtie effecit: ⁊ i monte oliueti poſita eẽ dicit̃: q: eccleſiã vnctiõe ſpiritaliũ chariſmatũ: ⁊ ſciẽtie pietatiſq̃ lucet refouet. Miſit aũt diſcipulos in caſtellũ qd̓ ↄ̃ eos erat: hoc ẽ doctores q̃ indocta orbis loca q̃ſi ↄ̃poſiti caſtelli menia euãgeliçando penetrarent deſtinauit. HIERO. Bini vocant ⁊ bini mittunt diſcipuli chriſti: qm̃ charitas nõ ↄſiſtit cũ vno vt d̓r: Veh ſoli. Duo educũt hebreos de egypto: duo deportãt botrũ de terra ſancta: vt ſp̄ p̄poſiti iungãt opus ⁊ ſciam: ⁊ duo mãdata de duabus tabulis pferãt: ⁊ duobus fontibus abluant: ⁊ de duobus vectibus arcã dñi portẽt: ⁊ inter duos cherubin deũ cognoſcãt ſpiritu ⁊ mẽte pſallẽtes. THEO. Nõ aũt erat ei neceſſari⁹ pullus: ſ3 eũ q̃ſiuit oñdẽs q̄ debebat ſe ad gẽtilẽ pplm̃ trãſferre. BEDA: Pullus. n. aſine laſciuus ⁊ liber pplm̃ nationũ ſignificat: ſup quẽ nemo adhuc hoĩu3 ſedit: q: nemo rõnabilium doctoꝝ frenũ correctiõis quo vel linguã cohibere a malo: vel in artã vite viã ire cogeret vtilia ſuadẽdo cõtulerat. HIERO. Inuenerũt aũt pullũ ligatũ añ ianuã foris q: populus gẽtilis ligatus erat vinculis pctõꝝ ſuoꝝ añ ianuã fidei. i. extra eccl̃ia3. AMBRO. ſup lucã: Vel inuenerũt eũ ligatũ ante ianua: q: extra chriſtũ quicũq̃ eſt foris eſt in via. qui aũt in chriſto eſt: foris nõ eſt in trãſitu ſiue in biuio. addidit vbi nulli⁹ certa poſſeſſio: nõ p̄ſepe: nõ alimẽta: nõ ſtabulũ: miſera ſuitus cui vagũ ius ẽ. Plures. n. dños habet q̃ vnũ nõ h3. Alieni alligãt vt poſſideant: iſte ſoluit vt teneat. Vehemẽtiora eni dona nouit eſſe q̄ vincula. BEDA: Vel recte in biuio ſtabat: q: nõ viã certã vite fideiq̃ tenebat ſ3 plres dubioſq̃ ſectaꝝ calles ſeq̄bat̃ erroneus. HIERO. Vel in biuio. i. in libertate arbitrij dubitãs inter vita ⁊ mortẽ. THEO. Vel in biuio. i. in vita hac. ſolutuſ eſt aũt a diſcipulis p baptiſmũ ⁊ fidẽ. HIERO. Quidã aũt dicebãt: qd̓ facitis: ac ſi diceret Quis pot dimittere pctã? THEO. Vel phibẽtes ſũt demones q̃bus fuerũt ap̄li fortiores. BEDA: Vel mgri erroꝝ q̃ veniẽtib⁹ ad ſalutẽ gẽtiũ doctorib⁹ obſiſtebãt: at poſtq̄ fidei dñice poteſtas apparuit credẽtibus aduerſarioꝝ q̃relis: liber credẽtiũ ppl's ad dñm quẽ corde portaret adducebat̃. Veſtimenta aũt ap̄loꝝ q̃ illi iponũt: vel doctrina virtutũ vel diſcretio ſcripturaꝝ vł eccleſiaſticorũ dogmatũ varietates itelligi poſſunt: q̃b⁹ illi corda hominũ ante nuda ⁊ frigida q̃ chriſto ſeſſore digna fiãt operiũt. HIERO. Vel iponũt veſtimẽta ſua. i. ſtolã primã immortalitatis p baptiſmi ſacramẽta afferũt. Sedit deſuper ſus ſup eũ. i. in eis regnare cepit: vt nõ regnet peccatũ in laſciua carne: ſ3 iuſticia ⁊ pax ⁊ gaudiũ in ſpiritu ſancto. Multi aũt ſtrauerũt veſtimenta ſua in via ſub pedibus pulli aſine. Qui ſũt pedes: niſi extremi q̃ portant qd̓ ad iudicãdũ ↄſtituit ap̄ls: q̃ ⁊ ipi etſi nõ ſũt dorſũ in quo ſedit dñs: tñ cũ militib⁹ a ioanne inſtruũtur. BEDA: Vel multi veſtimẽta ſua in via ſternũt: q: ſancti martyres propriæ ſe carnis amictu exuẽtes: ſimplicioribus dei famulis viã ſuo ſanguine parãt. Multi etiã veſtimenta ſua in via ſternũt: q: corpora ſua p abſtinentiã domant: vt dei iter ad montẽ parent: vł exẽpla bona ſequẽtib⁹ prebeãt. Frondes aũt vel ramos de arboribus cedũt q̃ in doctrina veritatis ſemina patrũ de eoꝝ eloquio capiũt: ⁊ h̃ in via dei ad auditoris aĩu3 veniẽtis: humili p̄dicatiõe ſubmittunt. THEO. Sternam⁹ ⁊ vos viã vite nr̃e: cedẽtes ramos de arborib⁹. i. ſanctos imitãtes. Nã arbores ſancti ſunt: de q̃b⁹ ille ramos cedit: q̃ virtutẽ imitat̃ eoꝝ. HIERO. Iuſti. n. vt palma florebũt: anguſti radicibus: lati floribus ⁊ fructibus: qm̃ bon⁹ odor chriſti ſũt. Sternũt viã mandatoꝝ dei bona fama. q̃ p̄ibant pphete ſũt: ⁊ q̃ ſequebant ap̄li. BEDA: Et q: omnes electi: ſiue qui in iudea eſſe poterat: ſiue qui nũc in eccleſia exiſtũt: in mediatorẽ dei ⁊ hominũ crediderũt ⁊ credũt. Qui precũt ⁊ q̃ ſequunt̃ Oſanna clamabãt. THEO. Sed ⁊ q̃ p̄eunt ⁊ qui ſequũt̃ noſtroꝝ actuũ ad laudẽ ſint dei. Quidã eni in preterita vita bonũ fecerũt initiũ: ſequẽs vero non eſt vt prior: neq̃ in laudem dei finita.

Et introiuit hieroſolymã in templum: ⁊ circũſpectis omnibus cũ iam veſpera eſſet hora: exijt in bethaniam cum duodecim. Et alia die cum exirent a bethania eſurijt. Cumq̃ vidiſſet longe ficũ habentem folia: venit ſiquid forte inueniret in ea. Et cum veniſſet ad eam: nihil inuenit preter folia. Non eni erat tempus ficoru3. Et reſpondens dixit ei: Ia3 nõ amplius in eternũ ex te quiſq̃ fructũ manducet. Et audiebant diſcipuli eius.

BEDA: Appropinquante tp̄e paſſionis: appropinquare voluit dñs loco paſſiõis: vt p h̃ intimaret q: ſuã ſpõte mortẽ ſubiret. vñ dicit̃: Et introiuit hieroſolymã in tẽplũ. Qd̓ aũt ingreſſus ciuitatẽ p̄mo tẽplũ adijt: formã nobis religiõis quã ſequamur p̄mõſtrat: vt cũ forte quãlibet locũ in quo ſit dom⁹ orõnis intram⁹: p̄mo ad hãc diuertamus. Hoc quoq̃ intelligẽdũ ẽ: q̄ tãte dñs fuerit paupertatis ⁊ ita nulli ſit adulat⁹: vt i vrbe maxima nullũ hoſpitiũ nullã inuenerit mãſionẽ: ſ3 in agerulo puulo apud laçarũ ſororeſq̃ ei⁹ habitaret. eoꝝ quippe vic⁹ bethania eſt. vñ ſequit̃: Et circũſpectis oĩbus. ſiquis eu3 hoſpitio ſuſcipet. Cũ iã veſpera eſſet hora exijt in bethaniã cũ duodecim. Nõ hoc ſemel fecit: ſ3 p oẽs q̃nq̃ dies: ex quo hieroſolymã aſcẽderat vſq̃ ad tp̄s paſſionis hoc ip̄m ſemp agere ſolebat: vt p diẽ in templo doceret: nocte vero exiẽs moraret̃ i mõte oliueti. Sequit̃: Et alia die cũ exiret a bethania eſurijt. CHRY. Qualiter aũt mane eſuriebat vt matheus dicit: niſi q: diſpenſatiue h̃ carni ſue ↄceſſit. Sequitur: Cũq̃ vidiſſet a longe ficũ habentẽ folia venit ſiqd̓ forte inueniret in ea. Manifeſtũ ẽ aũt q̄ hoc ſm ſuſpitionem diſcipuloꝝ dicit̃ qui eſtimabãt ppter hoc chriſtũ ad ficulneã acceſſiſſe: ⁊ ppter hoc ficulneã ipa3 maledictã eẽ: q̄ in ea fructũ nõ iuenit. Nã ſequit̃: Et cũ veniſſet ad eã: nihil inuenit p̄ter folia. Nõ. n. erat tp̄s ficorũ. Et rñdẽs dixit ei: Iam nõ amplius in eternũ quiſq̄ ex te fructũ manducet. Maledicit ergo ficulneã ppter diſcipulos vt cõfidant. Quia eni3 vbiq̃ beneficia tribuebat: nullumq̃ puniebat: oportebat autem eius punitiue virtutis demonſtrationem prebere: vt diſcerent q̄ poſſet etiam iudeos

perſeq̄ntes ſiccare: noluit hoc demõſtrare in hoībus vn
de in planta ſue punitiue virtutis ꝓbuit ſignū. vnde oſten
dit ꝙ principaliter ꝓpter hoc ad ficulneā venit: nõ ꝓpter
eſuriē. Quis eni tam inſcius eſt ꝙ matutino tempore tali
ſtimularetur eſurie: aut quid eſt quod impediret eum co-
medere antequā domū exiret? Neq₃ poteſt dici ꝙ viſio
fructus excitauit in eſuriē appetitū: nõ. n. erat ficoꝝ tp̄s.
Sꝫ ſi eſuriebat: cur de alio comedere nõ q̄rebat: ſꝫ de fi-
cu fruct⁹ an̄ tp̄s tribuere nõ valēte? Qua etiā pena erat
dignū ficū fructū nõ habere ante tp̄s? Ideoq₃ ex his ſuf-
ficienter ſyllogiçari pōt ꝙ ꝓpriā volebat demõſtrare vir
tutē: vt nõ frāgerent animis in eius paſſiōe. THEO.
Volēs oñdere diſcipul' ꝙ ſi vellet hos q̄ crucifixuri erat
ip̄m in momēto poſſet exterminare. Myſtice aūt dñs in-
troiuit in tēplū: ſꝫ rurſus exiuit oſtēdēs ꝙ ip̄ꝫ relinq̄ret de
ſertū ⁊ in rapinā. BEDA: Circūſpicit aūt oīa corda: ⁊
in ꝯdicētibus veritati: ⁊ nõ inueniēs vbi caput reclinet ſe-
cedit ad fideles: ⁊ in eis q̄ obediūt māſionē facit. Betha-
nia nāq₃ dom⁹ obediētie dicit. HIERO. Mane aūt ad
iudeos venit: atq₃ nos in veſpa mūdi viſitat. BEDA:
Sicut aūt parabolas loquit ita ⁊ operat: iō eſuriēs in fi-
cu fructū querit: cui⁹ nōdū tp̄s cēnouit: ⁊ tñ eā ꝑpetua ſte
rilitate dānauit: vt oñderet plebē iudeoꝝ ꝓpt folia. i. ver
ba iuſticie q̄ hēbat ſine fructu. i. bono ope nõ poſſe ſalua
ri: ſꝫ ſcindi ⁊ in ignē mitti. Eſuriēs ergo. i. ſalutē humani
generis deſiderās: vidit ficū. i. iudeū habētē folia. i. elo-
quia legis ⁊ ꝓphetaꝝ: ⁊ q̄ſiuit in ea fructū boni opis: do
cēdo: corripiēdo: miracula faciēdo: ⁊ nõ inuenit: ⁊ iō dā-
nauit. Tu quoq₃ ſi nõ vis dānari a chriſto in iudicio: ar-
bor ſterilis eē caueto: ſꝫ poti⁹ paupi chriſto fructū pieta
tis quo indiget offer. CHRY. Eſt aūt ⁊ aliter dicere ꝙ
dñs an̄ tp̄s fructū q̄ſiuit in ficu: ⁊ nõ inueniēs maledixit:
q: oēs q̄ mādata legis adimplent: iſti ſuo tpe fructificare
dicunt ſicut eſt illud mandatū: nõ mechaberis. Qui aūt
nõ ſolū nõ mechat ſꝫ pmanet v̄go: qd̄ ē magis virtutib⁹
excedit. Dñs aūt a pfectis nõ ſolū exigit vt virtutes ob-
ſeruent: ſed ſupra mandata fructificent.

Et veniūt iteꝝ hieroſolymā. Et cū introiſſet i
tēplū cepit eijcere vēdētes ⁊ emētes in tēplo: ⁊ mē
ſas nūmularioꝝ ⁊ cathedras vēdētiū columbas
euertit. Et nõ ſinebat vt quiſq₃ trāſferret vas p tē-
plū. Et docebat eos dicēs: Nõne ſcriptū ē: q: do-
mus mea: dom⁹ oꝛōnis vocabit oībus gētibus?
Vos aūt feciſtis eā ſpelūcā latronū. Quo audito
ꝑncipes ſacerdotū ⁊ ſcribe q̄rebāt quō eū pderent
Timebant enim eum: quoniā vniuerſa turba ad-
mirabatur ſuper doctrina eius.

BEDA: Quia maledicēdo ficū īfructuoſā p figurā dñs
fecit: h idē mox aptius oñdit eijciēdo iprobos de tēplo.
Ficus. n. nõ peccauit ſi an̄ tp̄s fructū nõ habuit: ſꝫ ſacer-
dotes. vñ dicit: Et veniūt hieroſolymā. Et cū introiſſet in
tēplū cepit eijcere vēden. ⁊ emen. in tēplo. Et q̄dē credēdū
ē ꝙ ea tm̄ vendi vl' emi repperit in tēplo: q̄ ad miniſteriū
tēpli neceſſaria eſſent. Si g̃ ea q̄ alibi libere geri poterāt:
dñs in domo ſua tpalia negocia geri nõ patit: q̄tomagis
pea q̄ nūq̄ꝫ fieri licet: plus celeſtis ire merent: ſi in edibus
deo ſacratis aguntur. Sequit: Et menſas nūmulariorū.
THEO. Nūmularios vocat campſores nūmoꝝ. Nū
mus. n. genus eris minuti eſt. Sequitur: Et cathe. vēden.
colū. euertit. BEDA: Quia ſpirituſſanct⁹ i colūba ſup
dñꝫ apparuit: recte p colūbas ſpūſſancti chariſmata de-
ſignant. Colūba igit vendit: qñ manus īpoſitio p quā ſpi
rituſſanct⁹ recipit: ad ꝓciū ꝓbet. Cathedras aūt vēdētiū
colūbas euertit: q: q̄ ſpiritalē gratiā venundant: vel ante
hoīes vel an̄ dei oculos ſacerdotio priuant. THEO.
Sed ⁊ ſiquis baptiſmatis gratiā ⁊ puritatē tradiderit de

moni p peccatū: ſuā colūbā vendidit: ⁊ ꝓpter hoc foras
de tēplo eijcit. Sequit: Et nõ ſine. vt q̄ſquis trāſfer. vas
p tēplū. BEDA. De vaſis illis dicit: q̄ mercādi gratia
inferebant. Ceterū abſit vt vaſa deo dicata dñs eijceret
de tēplo: vel introferre ꝓhiberet in tēplū: vbi futuri exa-
minis ꝓtendit exēplū: q: de eccl'ia repellit reprobos: ⁊ ne
vltra ad interturbādā eccl'iā intrēt: eterno eos verbere
cōpeſcit. Sꝫ ⁊ peccata q̄ cordibus fideliū incrāt: diuini-
tus immiſſa cōpunctio tollit: ⁊ ne vltra repetant: diuina
in eis gratia adiuuat. Sequit: Et docebat eos dicēs: Nõ-
ne ſcriptū eſt: q: domus mea domus orationis vocabit
cūctis gentibus? HIERO. Iuxta eſaiam: Vos aūt feci
ſtis eā ſpeluncā latronū. iuxta hieremiā. BEDA: Om
nibus inquit gētib⁹ nõ vnigeniti iudee: nec in vno hiero-
ſolyme vrbis loco: ſed in toto orbe terraruꝫ: Et nequāq̄ꝫ
tauroꝝ ⁊ hircorū ⁊ arietum: ſed orationis. THEO.
Speluncā aūt latronū templuꝫ nominat propter lucrū.
Genus nanq₃ latronū ad lucrū ſe ꝯgregat. Quia ergo illa
aīalia q̄ ad ſacrificiū oblata erāt cā lucri vendebant: la-
trones ip̄os dixit. Ad hoc eni in tēplo erāt: vel vt nõ dā
tes corpaliter pſequerētur: vl' dātes ſpiritaliter necarent.
Templū etiā ⁊ domus dei mens eſt ⁊ ꝯſcia fideliū: q̄ ſi i
leſione ꝓximi pūerſas cogitatiōes ꝓfert: q̄ſi in ſpelūca
latrones reſident. Ergo mens fideliū ſpelūca latronis fit
qñ relicta ſimplicitate ſanctitatis illud conat agere: quo
valeat proximis nocere. AVG. de con. euan. Ioannes
aūt longe diuerſo ordine hoc narrat. vnde manifeſtū eſt
non ſemel: ſed iterū hoc eſſe a dño factū: ſed illud primū
cōmemoratū a Ioanne hoc vltimum a ceteris tribus.
THEO. Quod etiā eſt in maiorē redargutionē iudeo
rū: quia cū dñs hoc totiens fecerit: ipſi minime ſe correx
erunt. AVG. de con. euan. In hoc etiā marcus nõ eun
dem ordinē tenet cū mattheo: ſed quia mattheus ita con
nectit: Et relictis illis abijt foras extra ciuitatē in betha-
niā. vnde mane reuertentē in ciuitateꝫ: arbori dixiſſe cō-
memorat: probabilius creditur ipſe potius tenuiſſe ordi
nem temporis de vendentibus ⁊ ementibus ⁊ eiectis de
templo. Pretermiſit ergo marcus quod prima die factū
eſt: cū intrauit in templo: ⁊ recordatū īterpoſuit cū dixiſ-
ſet ꝙ nõ inuenit aliquid in ficulnea ꝓter folia: quod ſecū-
do die factū eſt ſicut ambo teſtant. GLO. Quē aūt effe-
ctū correctio dñi in miniſtris templi habuerit: oſtēdit euā
geliſta cū ſubdit. Quo audito ꝑnci. ſacer. ⁊ ſcri. que. quo
modo eū perderent. Secundū illud Amos: Odio habu
erunt corripientē in porta: ⁊ loquenteꝫ pfecte abominati
ſunt. Ad hoc autē tam iniquo ꝓpoſito ad tempus ſolo ti
more retrahebant. vnde ſubdit: Timebant eni eum quo-
niā vniuerſa turba admirabat ſuper doctrina eius. Erat
eni docens eos ſicut poteſtatē habens: ⁊ non ſicut ſcribe
eorū ⁊ phariſei vt alibi dicitur.

Et cum veſpera facta eſſet: egrediebatur de ci
uitate. Et cū mane tranſirent: viderunt ficū aridaꝫ
factam a radicibus. Et recordatus petrus dixit ei
Rabbi: ecce ficus cui maledixiſti aruit. Et reſpon
dens ieſus ait illis: Habete fidem dei. Amen dico
vobis: quia quicunq₃ dixerit huic monti tollere:
⁊ mittere in mari: ⁊ nõ heſitauerit in corde ſuo: ſꝫ
crediderit quia quodcūq₃ dixerit fiat: fiet ei. Pro
pterea dico vobis: oīa quecunq₃ orantes petitis
credite quia accipietis: ⁊ euenient vobis. Et cum
ſtabitis ad orandum: dimittite ſiquid habetis ad
uerſus aliquē: vt ⁊ pater veſter qui in celis eſt di-
mittat vobis peccata veſtra. Qđ ſi vos non dimi-
ſeritis: nec pater veſter qui in celis eſt dimittet vo-
bis peccata veſtra.

HIERO. Relinquens dñs post se tenebras in iudeoꝝ
cordib⁹: vt sol egrediebať de ciuitate ad aliá q̄ est ben: uo
la ꝛ obediés. Et hoc significať cũ dicit: Et cũ vespera eét
facta egrediebať de ciuitate. Sz occidit sol: ꝛ orit sol. lux
eni ablata a scribis: lucet in aplis. vñ in ciuitaté reuertit:
ꝑpter qđ subdit: Et cũ mane trásirent. s. in ciuitaté eútes:
viderũt ficũ aridá factá a radicib⁹. THEO. Qđ mi-
raculũ magnũ vł in hoc ꝙ tá humida ꝛ viridé arbor é sic
cauerit. Quáuis aũt matthe⁹ dicat ficulneá ꝯtinuo arefa
ctá: ꝛ ꝙ vidétes discipuli admirati sũt: nõ admireris si nũc
a marco audis ficũ i crastinũ arefactá vidisse discipulos
Ná sic intelligédũ é hoc qđ dicit a mattheo. s. ꝙ nõ statim
viderũt sz in crastinũ. AVG. de cõ. euá. Intelligit aũt
nõ tũc aruisse qñ viderũt: sz ꝯtinuo qñ maledicta é: neq;
eni arescété: sz penit⁹ arefactá viderũt: ac si eá cõtinue in
uerbo dñi aruisse intellexerũt. HIERO. Ficus aũt ari
da a radicibus: synagoga é a cayin: ꝛ a ceteris a qb⁹ ois
sanguis ab abel vsq; ad zachariá reqrit. BEDA: A ra-
dicibus aũt arefacta é ficus: vt ostéderet gens impia: nõ
ad tps vł ex pte corripiéda externoꝝ incursib⁹: ꝛ p peni-
tentiá liberáda sicut sepe factũ est: sz eterna dánatione fe-
riéda. vł arefacta est a radicib⁹: vt ondať nõ solũ huma-
no extrinsec⁹: sz diuino intus fauore fundit⁹ destituenda
Ná ꝛ vitá pdit in celis: ꝛ patriá in terris. HIERO. Pe-
trus aũt agnoscit aridá ꝛ abscisá radicé: cui succedit oli-
ua fructifera pulchra vocata a dño. vñ sequit: Et recor.
pe. dixit ei: Rabbi: ecce fi. cui male. aruit. CHRY. Q*
aũt petrus ꝛ alij discipuli mirati sũt: nõ erat pfecte fidei:
nõ eni magnũ erat hoc deo. Quia g̊ nõ manifeste nouerát
eius virtuté: eoꝝ ignorátia fecit eos in admirationé ꝑrũ
pere. ꝛ iõ subdit: Et rñdés iesus ait illis: Habetis fidé dei
Amé dico vo. q: q̄ di. huic mõti. q. d. nõ solũ lignũ sicca-
re poteritis: sz ꝛ montem iussu ac precepto transmutare.
THEO. Mirare aũt diuiná misericordiá q̄liter nobis
appropinquátibus ad eũ p fidé: miraculoꝝ virtuté ꝯdo
nat quá ipe possidet p naturá: intm̄ vt etiá mõtes trásmu
tare possim⁹. BEDA: Solét aũt gétiles q̄ ꝯ ecclia z ma
ledicta scripsere improperare nr̄is: q: nõ habuerũt plenaz
fidé dei: q̄ nũq̄ mõtes trásferre poterũt. Quib⁹ rñdendũ
est: nõ oia scripta eé q̄ in ecclia sũt gesta: sicut ꝛ de factis
ipi⁹ christi scriptura testať. Fieri aũt potuit: si necessitas id
fieri poposcisset: quõ factũ legim⁹ p̄cibus gregorij hemo
cesariésis: cuius p̄cibus mons táti spacij reliquit structo
ribus ecclie: quátũ opus habuerát. CHRY. Uel aliter
Sicut ficũ nõ ꝑpter se siccauit: sz in signũ hierusalé ad are
factioné puéture: ꝛ ad demõstrationé virtutis sue: sic itel
ligédũ é ꝛ de ꝑmissióe q̄ est circa monté: q̄uis huiusmõi
trásmutatio nõ sit ipossibilis ſm dei virtuté. HIERO.
Christ⁹ igiť q̄ est mons crescés de lapide absciso sine ma
nibus: tolliť ꝛ mittiť in mare: qñ apli dicũt: Digne trásfe-
ramur ad gétes alteras: q: vos indignos iudicastis au-
diédo verbũ dei. BEDA: Uel q: mõtis noie diabol⁹
significať ꝑpť supbiá: mons ad p̄ceptũ eoꝝ q̄ fortes sunt
in fide tolliť de terra. ꝛ in mare ꝑij̄ciť cũ p̄dicátib⁹ verbũ
dei doctorib⁹ sanctis: imũdus spũs ab eoꝝ corde repel
liť qui ad vitá sũt p̄ordinati: ꝛ in turbulétis amarisq; infi
deliũ métib⁹ vesaniá sue tyránidis exercere ꝑmittiť. In q̄
tanto acrius deseuit: q̄to amplius se dolet a lesióe prio-
rũ fuisse depulsũ. Seqť: Propterea di. vo. oia que. orá.
pe. cre. q: acci. ꝛ ve. vob. THEO. Qui. n. ex affectu
credit: manifestũ é ꝙ in deũ erigit cor suũ ꝛ illi cõiũgit: ꝛ
certificať cor ei⁹ calefactũ q̄si suá petitioné iá ꝯsecutũ: qđ
q̄dé intelligibile é ei q̄ passus est hoc: ꝛ mihi q̄dé videť il-
los hoc pati q̄ mésurá ꝛ modũ attendũt. ꝑpť h dñs dicit
ꝙ oia accipietis q̄cũq; fide petieritis. Qui. n. credit se to
tũ disponi a deo: cũ lachrymis intercedés: ꝛ q̄si dñi pe-
des i orone tenere se cogitás: que iuste postulat ꝯsequet.
Uis aũt ꝛ aliter q̄ petis accipere: dimitte si qđ ꝯ te pecca-
uerit frater tuus. Et hoc est qđ subdit: Et dũ sta. ad oran-
dũ di. siquid ha. aduer. aliquẽ: vt ꝛ pater vł q̄ i celis é di.
vo. pec. vŕa. HIERO. Septé versus orõnis dñice mar
cus suo more i vna oratióe cõprehédit. Is aũt cui dimis
sa sũt oia peccata q̄d amplius rogabit: nisi vt pseueret i
eo qđ obtinuit? BEDA: Notáda est aũt distinctio ope
rantiũ. q̄ pfectá hz fidé q̄ p dilectioné operať: ille orando
vel etiá iubédo põt trásferre montes spiritales: quõ fecit
paulus de helima mago. qui vero táte vestigiũ pfectióis
necdũ ꝯdescédere queũt: postulét sibi peccata dimitti: ꝛ i
petrabũt: si tñ in se peccátib⁹ alijs p̄mo ipsi dimittát. Sin
aũt hoc facere ꝯténũt: nõ solũ orádo virtutes facere: sed
nec suoꝝ pnt veniá ꝯsequi pctõꝝ. Et h é qđ subdit: Qđ si
vos nõ dimiseritis nec pr̄ vester q̄ i celis é: di. vo. pec. vŕa.

Et veniũt rursus hierosolymá. Et cũ ambu-
laret in téplo: accedũt ad eũ sũmi sacerdotes ꝛ scri
be ꝛ seniores: ꝛ dicũt ei: In q̄ potestate hec facis:
ꝛ qs dedit tibi hanc potestaté vt ita facias? Iesus
aũt rñdens ait illis: Interrogabo vos ꝛ ego vnũ
verbũ: ꝛ respõdete mihi: ꝛ dicá vobis i q̄ potesta-
te hec faciá. Baptismũ ioannis de celo erat: an ex
hoibus? Respõdete mihi. At illi cogitabát secũ
dicétes: Si dixerimus de celo: dicet nobis: Qua
re ergo nõ credidistis ei? Si dixerimus ex hoib⁹
timemus populũ. Omnes. n. habebát ioanné q:
vere ꝑpheta esset. Et respondentes dicũt iesu: Ne
scimus: Et respondens iesus ait illis: Neq; ego di
co vobis in qua potestate hec faciam.

THEO. Quia dñs de templo eiecerat eos q̄ téplũ q̄si
taberná reꝝ venaliũ faciebát: irati fuerant: ꝛ iõ accedunt
vt interrogét ꝛ tétent. vñ dicit: Et veni. rur. hiero. ꝛ cũ am
bu. in té. ac. ad eũ sũ. sa. ꝛ scri. ꝛ se. ꝛ di. illi: In q̄ po. hec fa
cis: ꝛ qs de. ti. po. vt ista facias. q. d. Quis es tu q̄ talia
facis? Nũquid doctoré te ꝯstituis: ꝛ te ordinas p̄ncipeꝫ
sacerdotũ? BEDA: Et q̄dé qñ dicũt: In q̄ ptáte hec fa-
cis: de dei dubitabát ptáte: ꝛ subintelligi volunt diaboli
eé qđ facit: Addétes quoq;: Quis dedit tibi hác potesta
té. manifestissime dei filiũ negát: qué putát nõ suis: sz alie
nis viribus signa facere. THEO. Hec aũt dicebát cre
détes ipm in iudicationé reducere: vt si diceret: In ptáte
mea: ipm tenerét. Si aũt diceret: In ptáte alterius: ab eo
discedere pplm ꝑcurarét: q̄ ipm deũ esse credebát. Dñs
vero illos interrogat de ioanne: nõ frustra neq; sophisti
ce: sz q: de eo ioannes p̄hibuerat testimoniũ. vñ sequit:
Ille aũt rñdens ait illis: Inter. vos ꝛ ego. BEDA: Po
terat quidé dñs aperte rñsione tétatoꝝ calũnias ꝯfutare:
sz prudenter interrogat vt suo vel silétio vł snia ꝯdénent:
qđ apparet ex eo qđ subdit: Et illi cogi. secũ di. Si dixe
rim⁹ de celo. di. no. Quare g̊ nõ creditis ei? Quasi qué cõ
fitemini de celo habuisse ꝑphetá: mihi testimoniũ p̄hi
buit: ꝛ ab illo audistis. in q̄ ista facio ptáte. Sequit: Si di
xerimus: ex hoibus. Uiderũt ergo qđlibet hoꝝ rñdissét
in laqueũ se casuros: timétes lapidationé: sz magis timé
tes veritatis ꝯfessioné. vñ sequit: Et rñdétes: dicũt iesu: Ne
scimus. BEDA De lucerna inuidi obscurát: vt dicitur
paraui lucerná christo meo: inimicos eius induá ꝯfusio
ne. Sequit: Respõdés iesus ait illis: Neq; ego dico vo
bis i q̄ ptáte h faciá. BEDA. q. d. Nõ vobis dico qđ scio
q: nõ vultis fateri qđ scitis. Notádũ aũt ꝙ duas ob cau
sas maxime scia veritatis é occultáda q̄rétib⁹. s. cũ is q̄ q̄
rit: aut minus capax est ad intelligendũ qđ q̄rit: aut con
temptu veritatis: aut aliquo alio indignus est cui debeat
aperiri quod querit.

Capitulũ. XII.

ET cepit illis in parabolis loqui: Uineaz
pastinauit homo: ꝛ circũdedit sepé: ꝛ fo[illegible]
dit lacũ